

VAALIT PIETARISSA JA OPPORTUNISMIN KRIISI

Tammikuun 6 päivänä kokoontui Pietarin yleiskaupunkilainen konferenssi. Konferenssin piti ratkaista kysymys siitä, tehdäänkö pääkaupungissa sopimuksia kadettien kanssa vai eikö tehdä.

Huolimatta „Tovarishtsh” lehdessä julkaistuista Plehanovin vetoimuksista „työläistovereille”, huolimatta rva J. Kuskovan hysteerisistä kirjoituksista, huolimatta Plehanovin uhkauksista merkitä työläiset „vapauden vihollisten” luetteloon, jos he aikovat puolustaa itsenäistä sosialidemokraattista kantaa, huolimatta kadettien enemmän tai vähemmän houkuttelevista lupauksista — Pietarin järjestynyt ja valveutunut proletariaatti osoittautui poliittisesti niin kypsäksi, että väittelyjen ja äänestysten jälkeen sen enemmistö ilmoitti vastustavansa kaikkia kadettien kanssa tehtäviä sopimuksia. Oli selvää, että konferenssikin, joka oli järjestyneiden työläisten valitsema — väittelyjen ja vaaliohjelmasta äänestämisten jälkeen* oli asettuva samalle kannalle.

Meillä ei riitä „Proletarissa” tilaa, jotta voisimme selostaa seikkaperäisesti konferenssin istuntojen kulkua, ja siitä on muutenkin jo julkaistu melko paljon kirjallisuutta. Tässä on kuitenkin tärkeää mainita, että opportunistimme ovat menneet porvarillisessa sovittelupolitiikassaan niin pitkälle, että he eivät voi hyväksyä konferenssin päätöstä. Aivan konferenssin avaamishetkestä asti oli selvää, että pietarilaiset menshevikit, joita tukee Keskuskomitea, eivät

* Poikkeuksena olivat menshevistiset Viipurinpuoli ja ranskalais-venäläinen alapiliri, joissa äänestys toimitettiin ilman vaaliohjelmaa.

alistu konferenssin päätökseen. Kadettien ystävät etsivät vain tekosyytä katkaistakseen välinsä vallankumoukselliseen sosialidemokratiaan. Tekosyytä täytyi löytää, olipa se sitten millainen tahansa. Kun ei onnistuttu poistumaan konferenssista mandaattien takia, niin menshevikit käyttivät hyväkseen Keskuskomitean *suositusta*, että vaalitaktiikkaa koskevat kysymykset tulisi ratkaista niistä välittömästi kiinnostuneiden vaaliyksikköjen, ja ottivat poistumisensa tekosyyksi kysymyksen konferenssin jakaantumisen kahteen osaan: varsinaisen kaupungin ja piirikunnan konferenssiksi. Puoluekantaisen jaoituksen tilalle haluttiin hallinto- ja poliisipiiriyksiköt. Menshevikkien neuvoja noudatettaessa ei olisi pitänyt yksinomaan erottaa konferenssista piirikuntaa, vaan olisi pitänyt myös pirstoa tähän asti *yhtenäisinä olleet* piirit, sellaiset kuin Nevskin, Moskovan ja Narvan piiri, uudestijärjestää puolue, ei siten kuin on edullista puolueelle, vaan siten kuin on edullista hallintoviranomaisille.

Selvää oli sekin, että ratkaistiinpa kysymys konferenssin jakaumisesta miten tahansa, enemmistö olisi kuitenkin vastustanut kadettien kanssa tehtäviä sopimuksia. Menshevikit lähtivät pois ja koko porvarillisen lehdistön riemuksi päättivät käydä Pietarissa itsenäistä kamppailua, käydä taistelua omia puoluetovereitaan vastaan, jakaa kahtia Pietarin proletariaatin päästäkseen sopimukseen porvarillisen ja monarkistisen — „kansanvapauden” — puolueen kanssa.

Tietysti porvarillinen lehdistö riemuitsi! Bulevardilehti „Segodnja” julisti juhlallisesti erikoisessa pääkirjoituksessaan, että päätöksellään menshevikit *ovat pelastaneet Venäjän*, ja kadettien virallinen äänenkannattaja „Retsh”, palkkioksi menshevikeille, lupasi antaa työväenkuuriassa paikan „menshevikille”, muttei missään tapauksessa „bolshevikille”.

Menshevikkien itsenäisen esiintymisen ensimmäisenä tuloksena oli se, että porvaristo alkoi sanella tahtoaan työväenkuurialle.

Sillä välin konferenssi, joka menshevikkien poistumisen jälkeen jatkoi istuntojaan,—ottaen huomioon sen, että Pietarissa ei ole mustasotnialaisvaaraa, ja pitäen tarkoituksenaan kadettien hegemonian horjuttamista ja demokraattisen pikkuporvariston vapauttamista sen vaikutuksen alai-

suudesta,— päätti tehdä sopimuksen eserrien ja trudovikien kanssa asettaen määrätyt ehdot edustajanpaikkojen jakamisesta (2 työväenkuurialle, 2 sosialidemokraateille, 1 eserrille, 1 trudovikeille).

Porvarillinen lehdistö riemuitsi: trudovikit ja eserrät tekivät blokin kansansosialistien kanssa, tuo blokki lähentelee kadetteja, menshevikit ovat erkautuneet — bolshevikit on eristetty! Vallankumouksellinen taktiikka on tuomittu, „rauhanomaiset keinot” ovat päässeet voitolle, eläköön sovinto monarkian kanssa, alas kansan joukkotaistelu tie.

Saatuaan aikaan sosialidemokraattien kahtiajakaantumisen, tehtyään voimattomaksi proletariaatin vallankumouksellisen lohikäärmeen kadetit tekivät kainostelematta kaupat... hra Stolypinin kanssa. Sanomalehti uutisten mukaan Miljukov pääsee näinä päivinä pääministerin puheille, pääministeri panee kadetti puolueen laillistamisen ehdoksi — ei mitään blokkeja vasemmistolaisten kanssa. Kadetit antavat koko „vasemmistolaiselle” — itse asiassa *pikkuporvarilliselle* — blokille (kansansosialistit, eserrät, trudovikit ja menshevikit) kaikkiaan vain 2 paikkaa kuudesta Pietarille kuuluvasta paikasta. Antaakseen perään „lehterille” kadetit ovat *valmiit* heittämään tungettelevalle pikkuporvarilliselle blokille — 2 paikkaa. Varmoina siitä, ettei vasemmistoblokki siihen suostu, kadetit käyivät neuvotteluja mustasotnialaisten päämiehen — Stolypinin kanssa.

Kuva muuttuu. Alkaa vaalikamppailu. Järjestetään vaalikokouksia. Menshevikit, jotka esiintyvät niissä perin vähän, sopertavat arasti: sopimuksia kadettien kanssa. Bolshevikit, jotka esiintyvät kaikissa kokouksissa, kutsuvat proletaareja ja puoliproletaareja yhtenäiseen työväenpuolueeseen — sosialidemokraattiseen puolueeseen, kutsuvat kaikkia vaaleihin osallistuvia vallankumousmiehiä ja demokraatteja yhtenäiseen vallankumoukselliseen blokkiin mustasotnialaisia ja kadetteja vastaan. Kadettien ei anneta puhua; bolshevikeille osoitetaan suosiota. Kaupungin demokratia — työväen- ja pikkuporvarillinen demokratia — kulkee vasemmalle, ravistaa hartioiltaan kadettien iestä.

Kuva muuttuu: „sovittelijat” ovat vihan vimmoissaan. He puhuvat bolshevikeista suu vaahdossa. Alas bolshevikit! „Novoje Vremja”¹⁶ ja „Tovarishtsh”, lokakuulaiset ja

kadetit, Vodovozovit ja Gromanit ryhtyvät liikuttavan yksimielisesti pyhään sotaan punaista bolshevismiin aavetta vastaan. Jos bolshevismi lienee konsanaan kaivannut todisteita vallankumouksellisen ja luokkakantaisen taktiikkansa oikeellisuudesta, niin se on saanut nuo todisteet siitä rai-vokkuudesta, jolla koko porvarillinen lehdistö hyökkäilee sen kimppuun. Jos pikkuporvarillinen vallankumouksellinen demokratia, joka pyrkii vilpittömästi toteuttamaan tunnuk-sensa, on kaivannut havainnollista opetusta, niin se on saanut tuon opetuksen siitä ylenkatseesta, jolla suur- ja keskiporvaristo on siihen suhtautunut, siitä sopimusten-teon (hallituksen kanssa) politiikasta, jota kadetit harjoit-tavat kansan selän takana.

Vallankumouksellinen sosialidemokratia sanoo koko demokraattiselle kaupunkilais- ja maaseutuköyhälistölle: vain liitossa proletariaatin kanssa, vain vapautumalla kadettien holhouksesta, vain päättäväisessä ja johdonmukai-nessa taistelussa itsevaltiutta vastaan sinä löydät pelastuk-sesi. Jos olet siihen kyllin kypsynyt, niin seuraat prole-tariaattia. Ellet ole siihen kypsynyt, niin jäät kadettien holhottavaksi, mutta proletariaatti, päätyköönpä vaali-kamppailu miten tahansa, päätyköönpä teidän keskinäinen kaupanhierontanne edustajanpaikoista miten tahansa, kul-kee ja tulee edelleenkin kulkemaan omaa erikoista luokka-tietään, vallankumouksellista tietään.

Menshevismi on joutunut kovalle koetukselle. Vaali-kamppailusta on tullut sen opportunistisen taktiikan kulma-kivi. Osa sosialidemokratiasta on joutunut porvarillisten ideologiiden hegemonian alaiseksi. Porvarilliset ideologit suhtautuvat armottoman ylenkatseellisesti menshevikkeihin pitäen heitä „maltillisina sosialisteina” („Retshin” sanonta), joiden apuun voi aina luottaa. Heidän oikeisto-laisystävänsä eivät kursaile heidän suhteen ja ainoastaan... luottavat heidän palvelevan uskollisesti kadetteja. Osa sosialidemokratiasta on saattanut itsensä sellaiseen häpeään, että liberaalinen porvaristo kohtelee sitä kuin kuuliaista välikappaletaan ja että mielialaltaan vallan-kumouksellinen proletariaatti pitää parempana äänestää pikemminkin eserriä (kuten kävi valtuutettujen vaaleissa menshevismien linnakkeessa — Viipurinpuolella) kuin *tuol-laisia* sosialidemokraatteja.

Opportunismien kriisi lähenee. Sopimuksenteko „luokkasovittelijain” kanssa antaa menshevismille ratkaisevan iskun. Vasiljevit, Malishevskit ja Larinit ovat raivanneet tien... hautausmaalle. Menshevikkien riveissä on hämminkiä ja ominpäin eroamisia. Martov karkoittaa puolueesta Vasiljeveja ja Malishevskijeja. Työläiset karkoittakoot puolueesta menshevismien hengen!

„Proletari” № 12,
tammikuun 25 p:nä 1907

Julkaistaan „Proletari” lehden
tekstin mukaan
